

تاثیر تارینگرایی در طراحی بناهای دوره معاصر ایران (از سال ۱۳۶۰ تا سال ۱۳۹۰)

نمونه موردی : هادی میرمیران ، ایرج کلانتری و حسین شیخ زین الدین

آرمین احدی چناری^{۱*}، امین آصف زاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، ایران armin.ahadi.arch@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، ایران aminasefzadeh@yahoo.com

⋮

چکیده

مقاله حاضر به بررسی تارینگرایی در طراحی بناهای معاصر ایران با تحلیل آثار هادی میرمیران، ایرج کلانتری و حسین شیخ زین الدین پرداخته است ، که این امر منجر به شناخت چگونگی ترکیب شاخصه های معماری تاریخی در کنار معماری مدرن روز انجامید ، با بررسی مبانی نظری و آثار معماران تارینگرای ایران این نتیجه بدست آمد که نوع شناخت آنان از شاخصه های تاریخی ایران و بکارگیری آن در بنا متفاوت است ، همانگونه که در مقاله به آن اشاره شده است میرمیران بیشتر به اصل و ویژگی های مفهومی و معنوی تری از شاخصه های معماری تاریخی ایران می پردازد ، از طرف دیگر شیخ زین الدین و کلانتری علاوه بر این مبانی نظری همسانی در بکارگیری شاخصه های معماری تاریخی با میرمیران داشتند ، اما در عمل بیشتر به بازتعریف عناصر ملموس ، تکرار احجام گذشته و المان های آن پرداختند ، در نهایت شناخت مفاهیم اصلی معماری تاریخی ایران و بیان آن به صورت متناسب با نیازهای امروزی و عدم تکرار فرم های گذشته به صورت تقلید صرف منجر به احداث بناهای فاخری می گردد که علاوه بر حفظ جان مایع معماری اصیل ایران با ویژگی های معماری مدرن دنیا که در صدر آنها تکنولوژی ساخت است هماهنگ و قابل پیوند است.

واژه های کلیدی: معماری ، تارینگرایی ، معماری مدرن ، سنت ، سبک معماری

۱- مقدمه

در دهه ۱۳۴۰ افرادی نظیر سیدفخرالدین شادمان ، جلال ال احمد و احمد فردید موفق شدند بسیاری از روشن فکران ایران را قانع کنند که بیماری اجتماعی موجود در آن زمان ایران انچنان که پیشینیان در قرن پیش تصور میکردند دیگر عقب ماندگی نیست بلکه غرب زدگی است بنابراین آنان به جای تقلید کامل از غرب یا تلاش برای رسیدن به پای آن خواستار ترک گفتن غرب شدند، که این ذهنیت ایجاد شده در بین روشنفکران و هنرمندان ایران و همچنین آثار و تفکرات معماران بزرگی مانند لویی کان، الوارالتو، جیمزاسترلینگ و حسن فتحی زمینه مناسب را برای بازگشت به تمدن و تاریخ ایران از سوی هنرهای مختلف و در صدر آن ها معماری ایجاد نمود که این امر باعث گشت از سال ۱۳۵۰ ساخت بناهای مدرنی که از میراث معماری ایران الهام گرفته بودند آغاز شود. معماران براین برآمدند که با استفاده از تکنولوژی های مدرن ساخت تعبیری دیگر از معماری سنتی ایران را نشان دهند. شاید برجسته ترین بنا درمیان نخستین بناهای سبک مدرن ایرانی بنای یادبود ازادی باشد که